

Lag om ändring i lagen (1974:922) om kreditpolitiska medel;

SFS 1988:1392

Utkom från trycket
den 19 december 1988

utfärdad den 8 december 1988.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1974:922) om kreditpolitiska medel

dels att rubriken närmast före 11 § skall utgå,

dels att 11 – 13 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 1 och 6 §§ samt 30 § skall ha följande lydelse.

1 § Kreditpolitiska medel enligt denna lag är likviditetskrav, utlåningsreglering, emissionskontroll, allmän placeringsplikt, särskild placeringsplikt och räntereglering.

6 § I fråga om likviditetskrav, utlåningsreglering, placeringsplikt eller räntereglering får riksbanken

1. begränsa användningen till ett eller flera slag av institut,
2. undantaga visst institut, om särskilda skäl föreligger,
3. utfärda olika föreskrifter för skilda institut.

30 §² Särskild avgift skall utgöra, vid åsidosättande av föreskrift i fråga om

1. likviditetskrav, ett belopp som svarar mot ränta på underskottet för tiden från föregående beräkningstidpunkt eller, om tidigare beräkning ej

¹ Prop. 1986/87: 143, 1988/89: FiU4, rskr. 30.

² Senaste lydelse 1987: 385.

skett, från det föreskriften trätt i tillämpning eller för beräkningsperioden, varvid räntesatsen för år får överstiga riksbankens diskonto med högst tre procentenheter,

2. utlåningsreglering, ett belopp som för tiden från den föregående beräkningstidpunkten eller, om en tidigare beräkning ej skett, från det föreskriften trätt i tillämpning eller för beräkningsperioden svarar mot ränta på det belopp med vilket utlåningen, garantiförbindelserna eller leasingobjektens värde överskrider den fastställda gränsen, varvid räntesatsen för år får med högst tre procentenheter överstiga riksbankens diskonto,

3. emissionskontroll, högst två procent av hela lånesumman för varje år av den för lånet bestämda längsta löptiden,

4. allmän placeringsplikt, ett belopp som för beräkningsperiod svarar mot ränta på den del av ålagd placeringsplikt för perioden eller för perioden och tidigare beräkningsperioder sammantagna som ej uppfyllts, varvid räntesatsen för år får med högst tre procentenheter överstiga riksbankens diskonto,

5. särskild placeringsplikt, högst fem procent av den del av ålagd placeringsplikt som ej uppfyllts,

6. räntereglering, två gånger det belopp med vilket räntan avviker från den ränta som skolat utgå enligt fastställd räntesats.

Vid tillämpning av första stycket 1 får utjämning ske mellan över- och underskott vid olika beräkningstidpunkter eller under två eller flera beräkningsperioder och räntan beräknas på det genomsnittliga underskottet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

På regeringens vägnar

KJELL-OLOF FELDT

Anders Nordström
(Finansdepartementet)

